

RESSÒ DE LA PARAULA

En el llindar

Dèiem que el «nosaltres», que som l'Església havia de comptar amb persones que són a la porta, a l'atri, al lloc on hi podem dialogar. Però arribarà el dia en què Déu serà tot en tots, com diu sant Pau.

Avui podem veure i celebrar aquest dia en el marc de la litúrgia. Avui tenim el goig de contemplar el punt final de la història. Diem «el goig» perquè, si bé entre nosaltres sentim una gran tristesa quan acaben les coses bones, com per exemple davant el final d'una amistat o de la vida d'un amic, en contemplar com acaba la història del món, i la història de cadascun, amb ulls de l'Esperit, experimentem una gran esperança.

Veiem que moltes coses ens fan patir. Davant pandèmies, crisis ecològiques, conflictes polítics i econòmics, accions violentes, fracàs d'humanismes, alguns senten que la nostra història no pot acabar bé. En novel·les, al cinema, en assajos, veiem cada dia allò que anomenen «distopies». Tanmateix, uns altres, potser la majoria, amb una fe cega en el progrés, continuen creient que la humanitat serà capaç de refer-se i solucionar tots els problemes.

Per als cristians no es tracta d'optimisme o pesimismo, de tenir pensaments negatius o positius, la qual cosa al cap i a la fi és qüestió de voluntarisme i de psicologies, maneres de ser. Per a nosaltres és una convicció ferma de fe: el final serà Jesucrist. La celebració es diu «de Crist Rei de l'univers». Una manera de parlar, ja que ni a Ell, ni a ningú que l'hagi conegut, se li passa pel cap pensar que sigui «monàrquic».

En la Creu van clavar un cartell en actitud de burla: «el Rei dels jueus». Avui no el trauríem aquest cartell, perquè sense saber-ho, els qui se'n burlaven proclamaven una gran veritat. Més encara, nosaltres afegiríem amb tota convicció: «Rei dels jueus i de tot l'univers». Perquè en aquest cartell proclamem dues veritats fonamentals:

- Que Crist vindrà, no com a fracassat i derrotat, mort en la Creu, sinó com a victoriós, vencedor de tot mal i tota mort.
- Que Ell ha penetrat la nostra història de sofriment i de mort, omplint-la de sentit, de llum, salvant-la des de dins.

Com no desitjar que vingui? Hem repetit tantes vegades: «Vingui a nosaltres el vostre Regne»... Sa-

bem que vindrà, tant si ho volem com si no. Però en l'oració que Ell mateix ens va ensenyar, expressem el nostre desig que vingui aquí, a nosaltres, a cadascun. Perquè, per a nosaltres, el seu Regne significa la plenitud, la màxima felicitat, el compliment de tots els anhels de la humanitat. I el seu Regne no arribarà a cadascun, si no és desitjat, buscat i acollit.

Per això, també és correcta la petició: «Que sapiguem entrar en el teu Regne», que el busquem i ens disposem a arribar fins a ell.

De moment som en el llindar (com dèiem del poeta davant l'Església). Quan Déu vulgui, farem el pas endavant, perquè Ell ens rebí i, amb tota la creació, gaudim de la seva glòria.

† **Agustí Cortés Soriano**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

APUNTS PER A L'ANÀLISI

EL POSTHUMANISME COM A HORITZÓ (III)

Animalització de l'home

La presa en consideració de les ideologies filosòfiques que subjauen al posthumanisme permeten entreveure que, més enllà del caràcter fantàstic de la ideologia posthumanista, s'hi amaga una concepció de l'ésser humà millorat per la tècnica.

El relat dels transhumanistes és clar: L'humanisme ha estat superat. Després de Copèrnic (la terra ha deixat de ser el centre del cosmos), després de Charles Darwin (l'ascendència animal de l'home), després de Sigmund Freud (l'home està determinat per l'inconscient), advé la idea, expressada per Peter Sloterdijk que la separació entre l'humà i el no humà és fluida i relativa. Segons J. M. Besnier, les discontinuïtats metafísiques són reemplaçades per continuïtats postmetafísiques.

El posthumanisme se sosté sobre tres grans desplaçaments tècnics i antropològics: l'animalització de l'home, la humanització de l'animal i la mecanització d'allò vivent. Segons els posthumanistes, allò que caracteritza l'ésser humà és el canvi. L'ésser humà apareix com un ésser transitori, com una crisàlide que espera revestir-se de la seva forma definitiva. La fatiga de si mateix (*la fatigue d'être soi*, com diuen els transhumanistes francesos) domina el pensament posthumanista i, a la vegada, expressa la voluntat de transcendir-se a si mateix.

El subjecte metafísic permanent s'evaeix i l'home queda concebut com una

naturalesa mal-leable, com un ésser per fabricar, com l'objecte de la seva mateixa elaboració. Entès així, el cos, el temps, l'espai i la relació amb l'altre no defineixen més els contorns substancials de l'ésser humà. Tot pot canviar, tant l'home com la dona; tot pot ser diferent de com ha estat, perquè no hi ha res que romangui, cap estructura subjacent eterna.

El subjecte metafísic permanent s'evaeix i l'home queda concebut com una

Dr. Francesc Torralba
Doctor en Teologia

ECO DE LA PALABRA

En el umbral

Decíamos que el «nosotros», que somos la Iglesia debía contar con personas que están en la puerta, en el atrio, el lugar en que podemos dialogar con ellas. Pero llegará el día en que Dios será todo en todos, como dice san Pablo.

Hoy podemos ver y celebrar ese día en el marco de la liturgia. Hoy tenemos el gozo de contemplar el punto final de la historia. Decimos «el gozo» porque, si bien entre nosotros sentimos una gran tristeza cuando acaban las cosas buenas, como por ejemplo ante el final de una amistad o de la vida de un amigo, al contemplar cómo acaba la historia del mundo, y la historia de cada uno, con ojos del Espíritu, experimentamos una gran esperanza.

Vemos que muchas cosas nos hacen sufrir. Ante pandemias, crisis ecológicas, conflictos políticos y económicos, acciones violentas, fracaso de humanismos, algunos sienten que nuestra historia no puede acabar bien. En novelas, en el cine, en ensayos, vemos cada día eso que llaman «distopías». Sin embargo, otros, quizá la mayoría, con una fe ciega en el progreso, siguen creyendo que la humanidad será capaz de reharerse y solucionar todos los problemas.

Para los cristianos no se trata de optimismo o pesimismo, de tener pensamientos negativos o positivos, lo cual al fin y al cabo es cuestión de voluntarismo y de psicologías, formas de ser. Para nosotros es una convicción firme de fe: el final será Jesucristo. La celebración se llama «de Cristo Rey del universo». Una forma de hablar, ya que ni a Él, ni a nadie que le haya conocido, se le ocurre pensar que sea «monárquico».

En la Cruz clavaron un cartel en plan de burla: «el Rey de los Judíos». Hoy no le quitaríamos este cartel, porque sin saberlo, quienes se burlaban decían una gran verdad. Es más, nosotros aún añadiríamos con toda convicción: «Rey de los judíos y de todo el universo». Porque en ese cartel proclamamos dos verdades fundamentales:

- Que Cristo vendrá, no como fracasado y derrotado, muerto en la Cruz, sino como victorioso, vencedor de todo mal y toda muerte.
- Que Él ha penetrado nuestra historia de sufrimiento y de muerte, llenándola de sentido, de luz, salvándola desde dentro.

¿Cómo no desear que venga? Hemos repetido tantas veces: «Venga a nosotros tu Reino»... Sabemos que vendrá, lo queramos o no. Pero en la oración que Él mismo nos enseñó, expresamos nuestro deseo de que venga aquí, a nosotros, a cada uno. Porque, para nosotros, su Reino significa la plenitud, la máxima felicidad, el cumplimiento de todos los anhelos de la humanidad. Y su Reino no llegará a cada uno, si no es deseado, buscado y acogido.

Por eso, también es correcta la petición: «Que sepamos entrar en tu Reino», que lo busquemos y nos dispongamos a llegar hasta él.

De momento estamos en el umbral (como decíamos del poeta ante la Iglesia). Cuando Dios quiera, daremos el paso adelante, para que Él nos reciba y, con toda la creación, gocemos de su gloria.

† **Agustí Cortés Soriano**
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

ESPAI VICARIA JUDICIAL

Institució eclesial i canònica del catecumenat (can. 206)

Es coneix com a gentil la persona física que no ha rebut el Baptisme cristià i amb tot no hi perd en absolut el seu dret natural a la salvació. L'Amor infinit de l'Esperit Sant fa possible que tothom pugui abastar la Redempció del Crist. Podem dir, així doncs, que hi ha una relació jurídica entre el no batejat i l'Església: un dret a demanar la gràcia del cristianisme.

El catecumen concretament és el gentil que, mogut per l'Esperit de Déu, demana amb voluntat explícita, ser acollit a l'Església amb vida de fe, d'esperança i de caritat (can. 206 1r). No és pas una incorporació merament teòrica-externa, encara que no hi sigui pròpiament cristià. Veiem com el CIC segueix el camí del Vaticà II (cf. Decret *Ad gentes*, 14).

El catecumen fa una declaració palesa, no cal que sigui formal, i amb aquest desig de tot cor, la força sinodal de l'Església el converteix en una vinculació de fraternitat. Davant el dret canònic, els catecúmens ja hi són destinataris de drets i obligacions: part integral de la voluntat salvífica universal del Crist, rebre els sacraments, assistir a la celebració dels sacraments, combregar amb la Paraula de Déu, fer disposicions personals «inter vivos» o «mortis causa» a benefici d'una institució eclesiàstica, cooperar amb associacions i fundacions ca-

nòniques segons els estatuts, per descomptat ser beneficiari de la tasca evangelitzadora i fer estudis eclesiàstics. L'Església haurà de tenir cura especial dels catecúmens i, mentre els introdueix a celebrar els ritus sagrats, ja els concedeix diverses prerrogatives que són pròpies dels cristians (can. 206 2n): mai és clar les que són exclusives dels catòlics.

No podem obviar una figura jurídica matrimonial no poc rellevant a l'actualitat que implica al no batejat: «impediment disparitat de culte» (can. 1086) on el catecumen, encara no cristià, gaudeix del dret a demanar la dispensa de l'Ordinari del lloc per a desposar-se en forma canònica, amb un catòlic, dispensa que implica prèviament concretes obligacions eclesials (can. 1125-1126).

► **Pregària vocacional a la Catedral de Sant Llorenç.** Com cada darrer dijous de mes, la Delegació de Pastoral Vocacional convoca una pregària vocacional amb el lema per a tot el curs «Escoltar,

pregar, construir». Aquest mes de novembre serà el dia 25 a les 18.30 h. La novetat d'aquest any es que es realitza a la capella del Santíssim de la Catedral de Sant Llorenç, unint-se a l'exposició i a l'adoració al Santíssim de cada dijous. Pots participar presencialment o a través de la [retransmissió en directe per YouTube](#). Bona pregària!

► **Els delegats de Família i Vida de la Tarraconense a la Casa de l'Església.** El proper dissabte 27 de novembre, els delegats de la pastoral familiar a les diòcesis amb seu a Catalunya es reuniran presencialment amb el bisbe Agustí Cor-

tés, que és l'encarregat d'aquest àmbit pastoral. En l'horitzó hi ha la Setmana del Matrimoni, al mes de febrer de 2022, i la Trobada Mundial de les Famílies a Roma, al mes de juny, tot en el context de l'Any família *Amoris Laetitia* que estem vivint, convocat pel papa Francesc.

► **Recés d'Advent per a joves.** Diumenge 28 de novembre, de les 17 a les 20 h, al Santuari del Sant Crist de Piera. Organitzat per l'equip de SantfeliuJove, el recés serà dinamitzat per l'Elena Serna, de la Parròquia de la Mare de Déu de Montserrat de Sant Boi de Llobregat.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

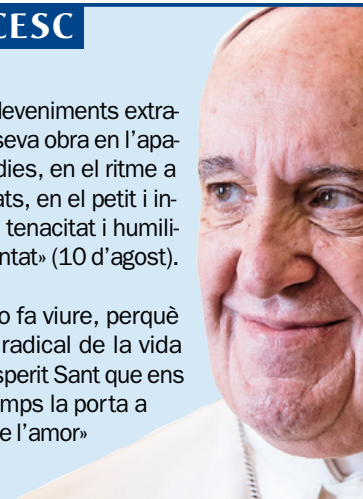

@Pontifex: «Resem per l'Església, perquè rebí de l'Esperit Sant la gràcia i la força per a reformar-se a la llum de l'Evangelí» (3 d'agost).

@Pontifex: «L'Evangelí és la Bona Notícia i la força que canvia per a millor la nostra vida i el nostre cor. Per això, els demano que llegeixin cada dia l'Evangelí i meditin un petit passatge, perquè puguin nodrir-se d'aquesta font inesgotable de salvació» (4 d'agost).

@Pontifex: «Déu no ve en esdeveniments extraordinaris, sinó que realitza la seva obra en l'aparent monotonia dels nostres dies, en el ritme a vegades fatigós de les activitats, en el petit i insignificant que realitzem amb tenacitat i humilitat, tractant de fer la seva voluntat» (10 d'agost).

@Pontifex: «La llei externa no fa viure, perquè no canvia el cor. La novetat radical de la vida cristiana és la vida segons l'Esperit Sant que ens allibera de la llei i al mateix temps la porta a compliment en el manament de l'amor» (11 d'agost).

Càritas, sempre en acció

Dia de les Persones Sense Llar

La celebració del Dia de les Persones Sense Llar, que aquest any va tenir lloc el 31 d'octubre, torna a reunir les organitzacions socials que treballen amb aquestes persones per denunciar les dificultats continuades i permanents que afronten per accedir als drets fonamentals i que s'han agreujat encara més durant la pandèmia.

Enguany, les entitats que impulsen la Campanya de Persones Sense Llar llançaven una alerta sota el lema «Sense sortida? Perduts en un sistema de protecció social que no protegeix. Diguem prou. Ningú Sense Llar» per posar el focus al laberint a què s'enfronten unes persones perdudes en un sistema de protecció social que no funciona.

També per a Càritas Diocesana de Sant Feliu de Llobregat, la situació de les persones sense llar és un dels eixos de treball. És preocupant la precarietat habitacional que tantes persones que s'apropen a Càritas viuen. En aquest sentit, el testimoni d'anys de tots els homes que han passat pel Centre d'Acollida Abraham de Vilafranca, o pels pisos compartits d'arreu del bisbat, tant per homes i joves, dones o mares soles amb fills, ens apropen a una realitat que és crua, amb la qual treballem des

Benedicció de la Llar Iris

de molts àmbits i mirades diferents (acollida i acompanyament, formació i inserció laboral, cobertura de necessitats bàsiques, suport psicològic i emocional...).

Aquest any, la celebració del Dia de les Persones Sense Llar es va celebrar a la nostra diòcesi el 7 de novembre, amb una **jornada de portes obertes a la Llar Iris**, el nou projecte d'habitatge social compartit de Càritas Diocesana a Sant Vicenç dels Horts, una opció més que suma per poder donar resposta a la realitat de les persones que pateixen exclusió habitacional. El bisbe Agustí va assistir a l'acte, beneint els nous locals, que tenen una cabuda per a 9 persones.

Trobada de les Juntes de Càritas parroquials i interparroquials a Vilanova i la Geltrú

Dissabte 6 de novembre va tenir lloc aquesta reunió a l'espai del temple parroquial de Sant Antoni Abat, de la capital del Garraf. Era la primera reunió similar després de les restriccions a causa de la Covid-19. Moment per agrair, en paraules de Mn. Xavier Aymerich, vicari episcopal del Penedès, en nom del bisbe Agustí, la tasca incansable de Càritas al costat de les persones que més estan patint. Ramon Carbonell, director de Càritas Diocesana de Sant Feliu de Llobregat, va fer un repàs de l'acció realitzada durant el 2020 i una exposició dels projectes per al proper any, que es poden resumir en «Seguim encarnant la fraternitat!». També va haver espai i temps per a compartir la vida, les dificultats i les esperances de les diverses Càritas parroquials i interparroquials.

Assemblea de Càritas Catalunya a la Casa de l'Església

El 10 de novembre es va reunir aquesta assemblea, amb caràcter ordinari, que convoca tres cops l'any els representants de les 10 Càritas diocesanes presents a Catalunya. Tot i ser ordinària, tenia un caràcter especial, ja sigui pel fet de ser la primera de manera presencial des de l'inici de la pandèmia, sigui pel fet de realitzar-la fora de Barcelona. De fet, Càritas Catalunya ha acordat realitzar aquest tipus d'actes o altres de caràcter públic de manera itinerant, a les diverses seus del territori.

Curs bàsic de voluntariat social per a joves

Càritas Diocesana de Sant Feliu de Llobregat, amb la col·laboració de SantfeliuJove, convoca un nou curs, en aquesta ocasió, per als dies 27 i 28 de novembre, a Piera, dirigit a joves d'entre 16 i 30 anys. L'objectiu del curs és comprendre i aplicar els elements essencials del treball en equip, conèixer què implica l'acció voluntària, iniciar-se en la capacitat d'anàlisi crítica de la realitat social... Aquestes jornades de treball estan reconegudes pel Pla de Formació de l'Associacionisme i del Voluntariat del Departament de Treball, Afers Socials i Famílies de la Generalitat de Catalunya. Per aquest motiu, a les persones assistents se'ls lliurarà un certificat d'assistència si acrediten la presència mínima a un 80% del curs.

Les **inscripcions es poden fer a través de Càritas**. Per a més informació: t. 620 269 062.

AGENDA

Jornades de Formació i Animació Pastoral a Sant Feliu. Del 22 al 25 novembre, de les 21 a les 22.30 h, a l'Auditori de la Casa de l'Església, sobre les temàtiques de la família, l'eutanàsia, el Sínode i l'ecologia integral.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

22. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Dn 1,1-6.8-20 / Sl: Dn 3 / Lc 21,1-4]. Santa Cecília (o Cília), vg. i mr. romana (s. III), patrona de la música (cantaires, músics i instrumentistes); sants Filemó i Àpia, esposos, deixebles de Pau.

23. ■ Dimarts [Dn 2,31-45 / Sl: Dn 3 / Lc 21,5-11]. Sant Climent I, papa (romà, 88-97) i mr.; sant Columbà (+615), abat a França i Itàlia, d'origen irlandès; santa Lucrècia, vg. i mr.; beat Miquel-Agustí Pro, prevere jesuïta i mr.

24. ■ Dimecres [Dn 5,1-6.13-14.16-17.23-28 / Sl: Dn 3 / Lc 21,12-19]. Sant Andreu Dung-Lac, prev., i companys, mrs., a Tonquín (Vietnam, s. XVIII-XIX); sant Crisògon, mr. (s. III); santa Fermina, vg. i mr.

25. ■ Dijous [Dn 6,12-28 / Sl: Dn 3 / Lc 21,20-28]. Santa Caterina, vg. i mr. d'Alexandria, titular del monestir del Sinaí (s. IX), patrona dels filòsofs.

26. ■ Divendres [Dn 7,2-14 / Sl: Dn 3 / Lc 21,29-33]. Sant Silvestre (+1267), abat, fund. branca benedic-

tina; sant Leonard de Porto Maurizio, prev. franciscà.

27. ■ Dissabte [Dn 7,15-27 / Sl: Dn 3 / Lc 21,34-36]. Mare de Déu de la Medalla Miraculosa (1830); beat Ramon Llull, mr. terciari franciscà, de Mallorca (1232-1316).

28. ■ Diumenge vinent, l'd'Advent (lit. hores: 1a setm.) [Jr 33,14-16 / Sl 24 / 1Te 3,12-4,2 / Lc 21,25-28.34-36]. Sant Ruf, mr.; sant Mansuet, bisbe i mr.; sant Jaume de Marchia, prev. franciscà; santa Caterina Labouré, vg. paüla.

Jesucrist, Rei de tot el món (B)

COMENTARI

«La meva reialesa no és cosa d'aquest món»

La paraula rei en l'imaginari popular s'acostuma a associar amb poder, amb diners, amb imposició... Crist, al qual avui proclamem Rei de tot el món, és un rei així? Evident que no. Jesús deixa clares dues coses: primera, Ell és rei: *Teniu raó, jo soc rei*. Segona afirmació: *La meva reialesa no és cosa d'aquest món. Si fos d'aquest món, els meus homes haurien lluitat perquè jo no fos entregat als jueus. I és que la meva reialesa no és d'aquí*. En quin sentit, doncs, és rei?: *La meva missió és la de ser un testimoni de la veritat; per això he vingut al món: tots els qui són de la veritat escolten la meua veu*. Jesús ens ha vingut a revelar, a comunicar, a mostrar la veritat sobre Déu. La seva sobirania no es pot descriure en termes de sobirania humana. La veritat no és una teoria sinó que s'identifica amb ell mateix. Ell no té veritables súbdits, sinó deixebles que escolten la seva veu i la segueixen perquè veuen en ella la veritat. Els qui estan a favor de la veritat, els qui la cerquen poden entendre en quin sentit és rei. La primera lectura ens parla de l'hora final, del judici definitiu. I ens diu que el Fill de l'home rep una *sobirania* eterna un regne que no passarà mai. No és un regne temporal o terrenal, sinó transcendent, universal.

També la segona lectura ens parla d'aquest regne: *El primer ressuscitat d'entre els morts, el sobirà dels reis de la terra, Crist ha fet de nosaltres una casa reial, uns sacerdots dedicats al seu Pare: que li sigui donada la glòria i el poder pels segles dels segles*. És el que celebrem avui. Ell és rei perquè ens estima i ens ha alliberat dels nostres pecats amb la seva sang.

En paraules del prefaci d'avui el seu regne és de veritat i de vida, de santedat i de gràcia, de justícia, d'amor i de pau. Participar del seu regne, lluitar pel seu regne vol dir treballar per la justícia, la llibertat, la pau, l'amor, la felicitat per a tothom. Vol dir saber que només ell és la Veritat. Res a veure amb els reis i poderosos d'aquest món.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura de la profecia de Daniel (Dn 7,13-14)

Tot mirant aquella visió de nit, vaig veure venir enmig dels núvols del cel com un Fill d'home, s'acostà al vell venerable, el presentaren davant d'ell i li fou donada la sobirania, la glòria i la reialesa, i tots els pobles, tribus i llengües li faran homenatge. La seva sobirania és eterna, no passarà mai, la seva reialesa no decaurà.

▶ Salm responsorial (92)

R. *El Senyor és rei, va vestit de majestat.*

El Senyor és rei, va vestit de majestat. / El Senyor va vestit i cenyit de poder. R.

Manté ferm tot el món, incommovible. / El vostre soli es manté des del principi, / vós sou des de sempre. R.

El vostre pacte és irrevocable; / la santedat, Senyor, escau a casa vostra / al llarg de tots els temps. R.

▶ Lectura de l'Apocalipsi de sant Joan (Ap 1,5-8)

Jesucrist és el testimoni fidel, el primer ressuscitat d'entre els morts, el sobirà dels reis de la terra. Ell ens estima i ens ha alliberat dels nostres pecats amb la seva sang per fer de nosaltres una casa reial, uns sacerdots dedicats a Déu, el seu Pare; que li sigui donada la glòria i el poder pels segles dels segles. Amén. Mireu, ve sobre els núvols, i tothom el veurà amb els propis ulls, fins aquells que el van traspasar, i totes les famílies de la terra es lamentaran per ell. Sí, amén. Jo soc l'Alfa, la primera lletra de l'alfabet, i l'Omega, que és la darra, diu el Senyor Déu, el qui és, el qui era i el qui ha de venir, el Déu de l'univers.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (Jn 18,33b-37)

En aquell temps, Pilat digué a Jesús: «Ets tu el rei dels jueus?» Jesús contestà: «Surt de vós això que em pregunteu, o són d'altres els qui us ho han dit de mi?» Respongué Pilat: «Jo, no soc pas jueu. És el teu poble i els mateixos grans sacerdots els qui t'han entregat a les meves mans. He de saber què has fet.» Jesús respongué: «La meua reialesa no és cosa d'aquest món. Si fos d'aquest món, els meus homes haurien lluitat perquè jo no fos entregat als jueus. I és que la meua reialesa no és d'aquí.» Pilat digué: «Per tant, vols dir que ets rei.» Jesús contestà: «Teniu raó: jo soc rei. La meua missió és la de ser un testimoni de la veritat; per això he nascut i per això he vingut al món: tots els qui són de la veritat escolten la meua veu.»

▶ Lectura de la profecia de Daniel (Dan 7,13-14)

Seguí mirando. Y en mi visión nocturna vi venir una especie de hijo de hombre entre las nubes del cielo. Avanzó hacia el anciano y llegó hasta su presencia. A él se le dio poder, honor y reino. Y todos los pueblos, naciones y lenguas lo sirvieron. Su poder es un poder eterno, no cesará. Su reino no acabará.

▶ Salmo responsorial (92)

R. *El Señor reina, vestido de majestad.*

El Señor reina, vestido de majestad; / el Señor, vestido y ceñido de poder. R.

Así está firme el orbe y no vacila. / Tu trono está firme desde siempre, / y tú eres eterno. R.

Tus mandatos son fieles y seguros; / la santidad es el adorno de tu casa, / Señor, por días sin término. R.

▶ Lectura del libro del Apocalipsis (Ap 1,5-8)

Jesucristo es el testigo fiel, el primogénito de entre los muertos, el príncipe de los reyes de la tierra. Al que nos ama, y nos ha librado de nuestros pecados con su sangre, y nos ha hecho reino y sacerdotes para Dios, su padre. A él la gloria y el poder por los siglos de los siglos. Amén.

Mirad: viene entre las nubes. Todo ojo lo verá, también los que lo traspasaron. Por él se lamentarán todos los pueblos de la tierra. Sí, amén.

Dice el Señor Dios: «Yo soy el Alfa y la Omega, el que es, el que era y ha de venir, el todopoderoso».

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 18,33b-37)

En aquel tiempo, Pilato dijo a Jesús: «¿Eres tú el rey de los judíos?».

Jesús le contestó: «¿Dices eso por tu cuenta o te lo han dicho otros de mí?».

Pilato replicó: «¿Acaso soy yo judío? Tu gente y los sumos sacerdotes te han entregado a mí; ¿qué has hecho?».

Jesús le contestó: «Mi reino no es de este mundo. Si mi reino fuera de este mundo, mi guarida habría luchado para que no cayera en manos de los judíos. Pero mi reino no es de aquí».

Pilato le dijo: «Entonces, ¿tú eres rey?».

Jesús le contestó: «Tú lo dices: soy rey. Yo para esto he nacido y para esto he venido al mundo: para dar testimonio de la verdad. Todo el que es de la verdad escucha mi voz.»